

I regeringens forslag siges det, at disse tilskyndelsesforanstaltninger ikke indebærer nogen form for harmonisering af medlemsstaternes lovgivning. Det er uklart, hvornår en EU-beslutning efter denne artikel vil nå det niveau, hvor der er tale om harmonisering. Der vil efter artikel Y kunne vedtages en række beslutninger, som vil kunne gribe ind i dansk lovgivning, uden at det ville kunne kaldes harmonisering. F.eks. ville bestemmelsen kunne misbruges af et flertal i Ministerrådet til at træffe beslutning om, at medlemslandene ikke må gennemføre eller opretholde bestemte former for orlovsordninger eller omvendt påbyde landene at indføre bestemte ordninger. Dette vil jo ikke kunne betegnes som harmonisering af medlemsstaternes lovgivning. Inden for det indre marked skelnes mellem såkaldte minimumsdirektiver, der ikke regnes som harmonisering, men som indebærer indgreb i landenes lovgivning, og så de egentlige harmoniseringsdirektiver.

Svar (15/7 96)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Statsministeren redegjorde i forbindelse med mødet i Folketingets Europaudvalg den 2. juli 1996 nærmere for indholdet af det danske forslag vedrørende beskæftigelse, i hvilken forbindelse statsministeren understregede, at beskæftigelsespolitikken fortsat er og forbliver et nationalt anliggende.

Forslaget til en fælles overvågning af medlemslandenes beskæftigelsespolitik giver Rådet mulighed for at påpege, at en medlemsstats beskæftigelsespolitik ikke er i overensstemmelse med de fælles retningslinjer. Rådet kan efter det danske forslag ikke pålægge medlemsstaterne nogen forpligtelser eller at foretage foranstaltninger med henblik på at efterleve de pågældende retningslinjer.

Spm. nr. S 2842

Til udenrigsministeren (4/7 96) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan udenrigsministeren bekræfte, at en gennemførelse af regeringens forslag om at indarbejde et beskæftigelsesafsnit i Maastricht-Trak-

taten kun kan ske, såfremt dette godkendes af vælgerne i en dansk folkeafstemning?«

Begrundelse

Statsministeren har endnu en gang sået tvivl om regeringens vilje til at spørge vælgerne ved en folkeafstemning om resultatet af den igangværende EU-regeringskonference, der vil ende med en ny unionstraktat.

Siden 1986 har det været anerkendt praksis i Danmark, at hvis der skal gennemføres traktatændringer, der går ud over det grundlag, som vælgerne har taget stilling til ved folkeafstemning i 1972, 1986, 1992 og 1993, skal der være folkeafstemning.

Regeringen har for nylig i EU fremsat et forslag til en vidtgående traktatændring, som netop går ud over det grundlag, som er godkendt ved tidligere folkeafstemninger. Det drejer sig om det forslag om beskæftigelsespolitik, som bl.a. indeholder forslag om flertalsafgørelser med den virkning, at Danmark kan blive stemt ned i EU's Ministerråd på områder, der ikke hidtil har været omfattet af Unionstraktaten.

Statsministeren har ikke villet garantere, at en gennemførelse af regeringens forslag vil nødvendiggøre en dansk folkeafstemning, men har tværtimod endnu en gang bidraget til at skabe mistanke om, at regeringen søger at undgå en folkeafstemning, fordi regeringen frygter, at en ny folkeafstemning vil medføre et nyt dansk nej.

Svar (15/7 96)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Regeringen finder fortsat, at først når vi kender det endelige og fuldstændige resultat af regeringskonferencen, giver det mening at tage stilling til, hvorvidt der er grundlag for en folkeafstemning i Danmark.

Spm. nr. S 2847

Til økonomiministeren (4/7 96) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan regeringen bekræfte, at Unionstraktatens art. 109 L, stk. 4, ikke giver Unionen hjemmel til inden den 1. januar 1999 at træffe de afgørelser,